Старшина I степен Димитър Атанасов Димитров е роден на 3 ноември 1943 г. в село Сушица. Той е едва на 1 годинка, когато баща му заминава на фронта. Основото си образование получава в Сушица. Едва 15 годишен през есента на 1957 г. постъпва на работа в ТПК „Станчо Станчев“ Сушица като ученик в дърводелския отдел. На 23 ноември 1962 г. прекрачва прага на родната казарма, служи в Горна Оряховица в школата за химици. След завършване на школата за химици, командването го разпределя да служи във военноморския флот във Варна.
С указ №324 от 30 април 1965 г. Държавния съвет удостоява с най-високите за времето си отличия – званието „Герой на социалистическия труд“, златна звезда и орден „Георги Димитров“ за проявен героизъм и себеотрицание при спасяване на боен кораб и екипажа му. В това се състои героизмът на старши матрос Димитров „Да изпълнявам корабния устав, заповедите на командирите и законите на моята родина, да бъда честен и да се жертвам за отечеството“. През месец юни 1965 г. в експозицията на Военно-морски музей Варна е отредено място за подвига на Старши матрос Димитров.